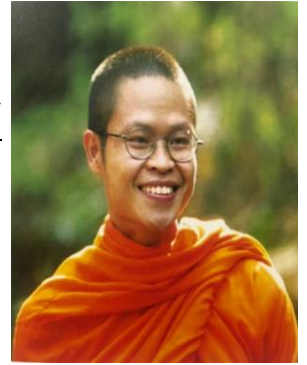

สรุปคำกล่าวสุนทรพจน์ของผู้ได้รับปริญญาคุณวุฒิปบัณฑิตศึกษาศึกษา
ประจำปีการศึกษา 2551 รุ่นที่ 10

ปริญญาศิลปศาสตรคุณวุฒิปบัณฑิตศึกษาศึกษา ประเภททั่วไป

ชื่อ-สกุล พระมหาวุฒิชัย วชิรเมธี

ขอถวายความเคารพพระมหาเถรานุเถระรูป ขอเจริญพรท่านนายกสภามหาวิทยาลัย ท่านอธิการบดี รองอธิการบดี คณาจารย์ ตลอดจนจนถึงบัณฑิต มหาบัณฑิต และคุณวุฒิปบัณฑิตทุกท่าน

วันนี้เป็นวันที่เป็นประวัติศาสตร์ ไม่เฉพาะของมหาวิทยาลัย แต่เป็นวันประวัติศาสตร์สำหรับ อาตมาภาพเองด้วย เมื่อปีที่แล้วมีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งได้ประสานงานมาเพื่อถวายปริญญาให้แก่อาตมาภาพ แต่อาตมาภาพ ได้ตอบกลับไปว่า รอให้อาตมาแก่กว่านี้อีกนิดหนึ่งได้ไหม เพราะรู้สึกว่าย่างเด็กเหลือเกิน เกรงว่า จะไม่มีคุณสมบัติพอที่จะรองรับซึ่งเกียรติยศทางวิชาการนั้นได้ ปีนี้เมื่อได้ทราบข่าวจากมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ว่าจะถวายปริญญาให้แก่อาตมาภาพก็เรียกได้ว่าล่งเลยขั้นตอนคืออนุมัติเรียบร้อยแล้ว ฉะนั้นอาตมาภาพ ก็เลยน้อมรับเกียรติยศทางวิชาการนี้ไว้ด้วยความอนุโมทนาอย่างยิ่ง ก็พยายามถามตัวเองอยู่ว่ามีคุณสมบัติ พอไหม ที่จะรับเกียรติยศทางวิชาการนี้เอาไว้ แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อทางมหาวิทยาลัยได้ลงมติเป็นเอกฉันท์ อาตมาก็ต้องขออนุโมทนาและก็พยายามอย่างยิ่งที่จะพิสูจน์ความเป็นคุณวุฒิปบัณฑิตนั้น ๆ ด้วยประโยชน์ที่จะ รังสรรค์ฝากไว้ให้แก่สังคมไทยของเราและแก่โลกของเรา

จริง ๆ วันนี้อาตมาภาพก็เพิ่งฟื้นจากไม่สบายเนื่องจากไปแสวงบุญที่อินเดียตั้ง 9 วัน และก็ปฏิเสธงาน ไปเยอะเลยทีเดียว แต่ว่างานนี้เป็นงานที่สำคัญ เพราะว่าในช่วงชีวิตหนึ่งของเรานั้น การที่จะได้รับเกียรติ แม้จะมีกันหลายครั้ง แต่เกียรติที่ถือว่าเป็นเกียรติจริง ๆ ก็คือ เกียรติที่ได้มาโดยใช้ปัญญาบริสุทธิ์ เกียรติที่มาจากอำนาจนั้นก็ไม่ใช่ว่าเรื่องแปลก ถ้ามีทรัพย์สินสมบัติมากมายก็เป็นธรรมดาที่ใคร ๆ ก็พร้อมที่จะ เอาเกียรติมาให้ ที่นี้ถ้ามีทรัพย์สินสมบัติมากมายก็เป็นธรรมดาที่จะสามารถใช้จ่ายของเงินตราเหล่านั้นทำให้ตน มี เกียรติได้

แต่เกียรติยศทางปัญญานั้นเปรียบเสมือนมงกุฎบนพระเศียรของพระราชา เปรียบเสมือนเพชร บนเรือแหวนทองคำ ซึ่งถ้าไม่มีรากฐานที่มาหนักแน่นแล้วผลอตัวเข้าไปรับไว้ประชาชนเขาก็รู้

ฉะนั้น ทันทีที่ทางมหาวิทยาลัยได้มอบเกียรติยศทางปัญญานี้ให้ อาตมาภาพก็คิดว่าเป็นเกียรติ ที่สูงมาก สำหรับในชีวิตของพระเล็ก ๆ รูปหนึ่ง ตลอดวันเวลาของการทำงานที่ผ่านมาตั้งแต่จบการศึกษา เปรียญธรรม 9 ประโยค และพุทธศาสนามหาบัณฑิต อาตมาภาพได้ใช้วันเวลาทั้งหมดทุ่มเทให้กับ การทำงานทางปัญญาทั้งงานเผยแพร่ทุกรูปแบบ สร้างโรงเรียนเตรียมสามเณรแห่งแรกของประเทศไทย อุทิศ ตนเป็นอาจารย์สอนตามมหาวิทยาลัย เขียนหนังสือทำรายการตามวิทยุและโทรทัศน์ ทั้งหลายทั้งปวงนี้ก็มุ่งไปที่ การสร้างสรรค์สังคมไทยให้เป็นสังคมอุดมปัญญา

ที่นี้การที่เราจะทำงานเช่นนี้ได้ก็นั้นอาตมาก็ได้บทสรุปจากการลงแรงทำงานของตัวเองหลังจากที่ได้รับ ปริญญาไปแล้ว ซึ่งวันนี้จะนำมาบอกเล่าเก้าสิบให้เป็นคติแก่บัณฑิตทุก ๆ ระดับ เพราะว่าเมื่อท่าน รับปริญญา

ไปแล้ว วันหนึ่งโลกของการทำงานของท่านนั้นจะมีความซับซ้อนมากกว่าโลกในมหาวิทยาลัยเป็นอย่างยิ่ง
 อาตมาเองเมื่อสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัยแล้ว เดินออกทำงานบางครั้งยังตกใจ
 ตกใจว่าสังคมนั้นคาดหวังความเป็นมหาบัณฑิตจากเราสูงมาก ยิ่งเขาคาดหวังสูง เรามีวิธีตอบรับ 2 อย่าง
 1) คือ ถอยออกไป คือไม่สู้ 2) ถ้าสังคมคาดหวังสูงเราก็ต้องพัฒนาตัวเองให้มีความสามารถสูงขึ้นตามความ
 คาดหวัง อาตมาภาพเลือกทางที่ 2 ผลของการทำงานในชีวิตจริงได้บทสรุปมา 2 อย่างว่า

เมื่อเราเรียนสำเร็จและมีปริญญา แล้วปริญญาที่เราได้รับโดยมากเป็นปริญญาวิชาชีพทำให้
 เราทำมาหากินเป็น เอาตัวรอดได้ในทางเศรษฐกิจ แต่นั่นไม่พอ ประสบการณ์ในชีวิตสอนอาตมา เราจะต้องมี
 ปริญญาอีกใบหนึ่ง นั่นก็คือปริญญาชีวิต ปริญญาวิชาชีพมหาวิทยาลัยให้เราได้ ให้เรามีทักษะในการดำรงชีวิต
 แต่ปริญญาวิชาชีพ ใครก็ให้ไม่ได้เราต้องมอบให้ตัวเอง

คนอย่าง ไมเคิล แจคสัน นั้นเป็นคนที่มีอัจฉริยภาพทางดนตรีสูงมาก แต่ทำไมเสียชีวิตตอนอายุ 51 ปี
 อาตมา สรุปชีวิตของไมเคิล แจคสัน ว่าเป็นผู้ที่ได้รับปริญญาเอกทางดนตรีแต่ได้ปริญญาตรีทางวิชาชีพ
 เพราะอะไร เพราะอัจฉริยภาพทางดนตรีนั้นเป็นวิชาชีพของเขา ที่นี้พอเขาประสบความสำเร็จจากวิชาชีพ
 ด้านดนตรี มีชื่อเสียง มีทรัพย์สินสมบัติ มีเกียรติคุณทางสังคม มีธุรกิจ แต่ ไมเคิล แจคสัน ไม่สามารถบริหาร
 สิ่งเหล่านี้ได้ ในที่สุดเขาจึงกลายเป็นมนุษย์ที่ใช้ชีวิตประหลาดที่สุดคนหนึ่งเพราะอะไร เพราะเขาไม่มีศิลปะใน
 การบริหารจัดการชีวิต ซึ่งเป็นเรื่องของปริญญาชีวิต ถ้าวันหนึ่ง ไมเคิล แจคสัน ได้ปริญญาวิชาชีพด้วยและได้
 ปริญญาวิชาชีพด้วย คือมีธรรมะในหัวใจด้วย คนคนนี้จะอายุยืนกว่าที่เห็นและเป็นอยู่มาก เพราะในตัวของคน
 คนนี้เปรียบเสมือนทองคำแท่ง ศักยภาพเขาแต่งเพลงก็ได้ เขาเล่นดนตรีก็ได้ เขาร้องเพลงก็ได้ เขาทำธุรกิจก็ได้
 เขาเป็นคนที่เป็นแรงบันดาลใจของใครต่อใครทั่วโลก แต่สิ่งหนึ่งที่เขาทำไม่ได้ก็คือ เขาไม่สามารถทำชีวิตตัวเอง
 เป็นชีวิตที่สงบ ร่มเย็น และเป็นสุขได้ ศักยภาพทรงนี้ บางครั้งมหาวิทยาลัยก็ยังไม่ให้

เราทุกคนจะต้องให้ปริญญาชีวิตแก่ตัวเอง เราจะมอบให้แก่ตัวเองก็ต่อเมื่อเรามีปัญญา ฉะนั้น
 ทุกท่านทุกคนที่นั่งอยู่ในห้องนี้เป็นผู้ที่มีปัญญาเพราะบัณฑิตแปลว่า ผู้ดำรงชีวิตด้วยปัญญา อาตมาจึงเชื่อมั่นว่าทุก
 คนในห้องนี้เป็นผู้ที่มีปัญญา 2 ใบ คือทั้งปริญญาวิชาชีพที่มหาวิทยาลัยประสาทและให้ปริญญาวิชาชีพที่เกิด
 จากตกผลึก เกิดจากทักษะในการคิด ในการใช้วิจารณญาณของเราทุกคน

เมื่อประมาณ 30 ปีก่อน มีดุษฎีบัณฑิตจากสหรัฐอเมริกาคนหนึ่งสำเร็จการศึกษาแล้ว ก็ปรากฏว่าถูก
 แพนทิง ทูทซ์ อยู่กับตัวเองไม่ได้ ออกเดินทางไปทุกหนทุกแห่งจนถึงประเทศไทย เพื่อนที่เป็นคนไทย ก็บอกว่า ถ้า
 คุณอยากหายทูทซ์ จากการรอกหักครั้งใหญ่ บวชสิ ดุษฎีบัณฑิตคนนั้นบวช บวชแล้วเขาไปไหน เขามุ่งลงใต้ไปหา
 ท่านพุทธทาสภิกขุ เขาได้ยินชื่อเสียงของท่านมานาน แต่เขาไม่รู้ว่าท่านลี้ลับซึ้งแค่ไหน ก็ไปกราบ ท่านพุทธทาส-
 ภิกขุ ท่านให้พักอยู่กุฏิหลังเล็ก ๆ ทุก ๆ วันเขาจะหาโอกาสมาคุยกับท่านพุทธทาส วันหนึ่งเขาก็มาคุยกับท่าน
 ตั้งน้ำตา ท่านอาจารย์ถามด้วยความเมตตาว่า ขอโทษนะคุณจบอะไรมา ปริญญาเอกครับหลวงพ่อกับทางไหน จิตวิทยา
 ครับ แล้วบวชทำไมละ ทุกข์ครับ ทุกข์เพราะอะไร ออกหักครับ แล้วเรียนอะไรนะ จิตวิทยาครับ เออแล้วทำไมจิตวิทยา
 ไม่สามารถทำให้โยมกลั้นน้ำตาได้ละ นั้นสิครับหลวงพ่อกับ หลวงพ่อพูดแค่นี้ก็ลุกขึ้นเดินเข้าห้องไป ดุษฎีบัณฑิต
 จากสหรัฐอเมริกาคนนั้นนั่งถามตัวเองว่า ตกลงฉันไปเรียนวิชาอะไรมา วิชาที่ไม่สามารถสลัดความทุกข์ออกไป
 จากหัวใจ วิชาที่ไม่สามารถกลั้นน้ำตาไม่ให้ไหลได้ นี่ฉันเรียนมาตั้งกี่ปี เสียเงินไปมหาศาลเขากลับไปคิด คิดอยู่

นานมาก ที่แรกตั้งใจว่าจะบวชแค่ 15 วัน อยู่ไปอยู่มาเขาบอกว่าขอต่ออีก 1 พรรษา เหตุผลคืออะไรไม่รู้ใหม่ เขาบอกว่าที่ผมได้มาแค่ปริญญาวิชาชีพ แต่ที่ผมได้มาฟังจากท่านพุทธทาสมันเป็นปริญญาวิชาชีพิต นั่นก็คือศิลปะในการดำรงชีวิต เป็นเรื่องที่เราทุกคนจะต้องเรียนรู้ด้วยปัญญาของเราเอง

บัณฑิตทั้งหลาย วันนี้ทุกคนได้ชื่อว่าเป็นบัณฑิต ซึ่งแปลว่าผู้แสวงผู้ดำรงชีวิตด้วยปัญญา ปัญญาวิชาชีพนั้นท่านได้แล้ว มหาวิทยาลัยแห่งนี้ประสาทให้อย่างเต็มที่ และอาตมาก็เชื่อมั่นว่าจากปรัชญาของมหาวิทยาลัย ปริญญาชีวิต มหาวิทยาลัยก็บูรณาการให้ท่านในทุก ๆ หลักสูตรด้วย อาตมาจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเราทั้งหลายเมื่อสำเร็จการศึกษาและรับปริญญาออกไปแล้ว จะได้รับปริญญาทั้ง 2 ใบ นั่นคือ ปริญญาวิชาชีพ และปริญญาชีวิต โดยทั่วหน้ากัน

ในท้ายที่สุดนี้ก็จึงขอเชิญคุณพระรัตนตรัยอำนวยชัยให้ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยทุกระดับชั้นตลอดจนถึง คณาจารย์ บัณฑิต มหาบัณฑิต และคณาภิบัณฑิตทุกคนมีความเจริญงอกงามทั้งในการดำรงชีวิตและในการทำหน้าที่โดยทั่วหน้ากันทุกท่านทุกคนด้วยเทอญ

พระมหาวุฒิชัย วชิรเมธี
วันพุธที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2552